

Miskolc, 1921. december 10.–Dunaújváros, 1984. szeptember 26.

Apja asztalos volt. 1940-től a Magyar Vas-Acél és Gépgyárban esztergályos és lakatos, majd műszaki rajzoló volt. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, 1947-ig a szikszói Állami Építészeti Hivatalban, rajzoló munkakörben dolgozott, majd 1947-1948-ig lakatos volt a Borsodvidéki Vegyigyárban. 1948 és 1951 között a Magyar Állami Vas, Acél és Gépgyárban esztergályos, majd a Lenin Kohászati Művekben időelemező csoportvezető beosztásban dolgozott. 1951 és 1953 között a Sztálin Vasmű Gépgyár öntödei részlegében mérnök, később termelési osztályvezető, gyárrészlegvezető, majd üzemvezető volt. 1953-ban öt hónapos pártiskolát végzett. A miskolci főiskolán kohásmérnök oklevelet szerzett. A Vasmű Tröszt pártbizottságán ipari osztályvezető volt, innen küldték az SZKP Pártfőiskolájára, amit 1957. augusztusban fejezett be. Ezután a sztálinvárosi városi pártbizottság első titkárává választották. 1961. október 6-ától az MSZMP Fejér megyei Bizottság első titkára volt 1966. szeptember 1-jéig, 1962. november 24. és 1966. december 3. között póttagja az MSZMP Központi Bizottságnak. 1966. szeptemberben kinevezték a Székesfehérvári Könnyűfémmű igazgatójává. Igazgatói funkciójából 1981-ben nyugdíjazták. Az 1963. február 24-i országgyűlési választásokon a Hazafias Népfront Fejér megyei listáján országgyűlési képviselővé választották. 1957-től a Dunaújvárosi Tanács VB, 1961-től haláláig a Fejér Megyei Tanács VB tagja volt.